

Світло маяка - Джерело

Написав Юлія Тонего
Четвер, 30 квітня 2015, 14:01

"Ви світло для світу"
Матвія 5:14

Усе було, як завжди. Тихий вечір
Поволі сонну землю огортав.
Накинув тато піджака на плечі.
"Піду маяк світити". З лави встав.

Та вмить за серце обома руками
Схопився, зблід і тихо застогнав.
Всім тілом сперся на віконну раму
І на долівку немічно упав.

Підбігли діти, злякана дружина,
А він стискає серце і до них:
"Нехай... Я зараз... Трохи відпочину...
Ведіть до ліжка... Щось я занеміг".

Допомогли підвестись усі разом,
І ліг безсило. Увесь час стогнав
Й всього лише одну-єдину фразу
Майже нечутно в розпачі шептав:

"Не запалив..." Дружина розуміла,
Що саме тяжко так його гнітить.
"Прошу, ти не хвилюйся, - все просила. -
Підеш. Запалиш. Лікар прийде вмить".

Та був вже й лікар і зробив, що треба,
А тато сил підвестися не мав.
У маренні все звав когось до себе
І так просив, щоби маяк палав.

Вже спочило. І здавалось, наче
Пітьма була чорніша, ніж завжди.
Кричала пташка, як дитина плаче,
І чулось тихе хлюпання води.

Сиділи діти, дивлячись на тата,
А він не відкривав уже й очей.
І раптом рвучко підвелася мати,
І подивилась з жалем на дітей.

Малі іще були, та що робити?
Вона повільно підійшла до них.
"Маяк повинен, діточки, горіти,

Світло маяка - Джерело

Написав Юлія Тонего
Четвер, 30 квітня 2015, 14:01

А тато, бачте, зовсім занеміг.

Візьміть цей вогник і біжіть швиденько.
Дорогу знаєте, були не раз".
О, як забилось в кожного серденько!
Самі ще ж не ходили в такий час.

Та взявши один одного за руки,
Ліхтарик прикриваючи плащем,
Побігли в ніч крізь дивні й страшні звуки,
Де хтось стояв, здавалось, за плечем.

Дитячий розум ще не міг збагнути
Що це та ж стежка, де ходили вдень.
І бігли швидко, щоби страх забути,
Плащі збирали складками до жмень.

У грудях серце в кожного тремтіло,
І вітер сльози із очей втирав.
В ногах не вистачало більше сили...
Аж ось маяк. І хлопчик ключ дістав.

По східцях вибігли наверх, і стала
Дитяча з вогником тягнутися рука...
Ураз пільму над морем пронизало
Таке яскраве світло маяка.

Пливли десь кораблі, і їм світити
Вночі, можливо, міг оцей маяк.
Але ніхто не знав, чому горіти
Він зміг тоді і сталося це як.

І ми також є світлом цьому світу,
В життєвім морі, наче маяки,
Щоб до Христа завжди могли спішити
З доріг далеких всі мандрівники.

І хоч нелегко нам в житті буває,
Тріпоче серце з відчаю, мов птах,
Не раз від втоми сили залишають
І сльози гіркоти бринять в очах,

Та шлях такий нехай нас не злякає.
Вперед свій вогник все одно несім!
Бо той, хто малодушність, страх здолає,

Світло маяка - Джерело

Написав Юлія Тонего

Четвер, 30 квітня 2015, 14:01

Зможе яскраво запалати всім,

Щоб не загинули в життєвім морі
Ті, хто без Бога, хто іще в гріхах.
Хоч, може, не дізнаються ніколи,
Як ми для цього свій долали шлях.

Вже час останній, і кругом темрява.
О, як потрібні світу маяки!
Несім світильники. Це наша справа:
Світити й не впустити їх з руки.